

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat Jo n diria del EMPORDÀ pera ferne tot l'elogi en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1'25 pta. trimestre
Fora. 1'50

Administració: Vilallonga, 25

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

Any X

Figueres 4 de Febrer de 1920.

Fulla extraordinaria

Per a salvar l'esdevenir de la Ciutat hem juntat les nostres banderes; ara vosaltres, ciutadans conscients i enamorats de Figueres, juntéu els vostres esforços per a fer-la triomfar.

Les causes superiors

La mala conducta que en el Municipi ha mantingut el sector minorista que, en contes de l'honrada fiscalització, obstruïa estultament l'obra administrativa que reclama l'esperit renovador de la Ciutat, ha forçat la intel·ligència, sota una mateixa noble bandera de combat, dels dos partits que més punts d'identificació espiritual, més elements de capacitat constructiva i més serietat moral poden oferir al nostre poble en aquesta hora de resolucions progressives. Però l'adversari ha pres groglerament aquesta intel·ligència nostra com a puntal per a les seves plataformes d'atac, i és precisament esfondrar-li del tot l'inconsistència acartonada d'aquesta plataforma.

En la lluita present no es disputen teories ni abstraccions ideals ni generalitats polítiques. Sobre les divises particulars dels conglomerats, hi flameja una causa superior: la futura grandesa de Figueres. I aquesta causa superior exigeix l'acoblament dels esperits serens per a formar el «cordó sanitari» que barri el pas a la coacció estúpida i a l'inèpcia escandalosa dels que podrien malbaratar una bella obra en el punt mateix del seu enlairament triomfal. I així és immoral? No. És lògic; és necessari. És l'únic camí que podien seguir les forces sanament populars per a aconseguir una finalitat de salut pública.

Per salut pública s'intel·ligenciaven a França els sectors patriòtics, des d'En Carles Maurras, el de la reialista *Action Française*, a l'Albert Thomas, el de Confederació General del Treball. Per salut pública s'intel·ligenciaven a Anglaterra els conservadors de Balfour i els liberalistes de Lloyd George. Per salut pública s'intel·ligenciaven a Catalunya

tots els partits que formaren la Solidaritat Catalana i tots els elements que integraren l'Assemblea de Parlamentaris. I és que, en cada moment, amenaçava sobre tots l'espasa de Damocles d'ua perill immediat, que a França era l'enemic de fora, a Anglaterra l'insurgència de dins i a Catalunya era el centralisme en quan a Solidaritat i l'anarquia constitucional en quan a la Assemblea de Parlamentaris. I en cada cas, França, Anglaterra i Catalunya, o més bé: la patria, la victòria i l'esperit de llibertat, eren una causa superior imposant la sordina momentània a les controvèrsions doctrinals medietes.

I bé. Dintra la nostre esfera figuerenca, l'obra del Emprèstit, el projecte d'Exposició, tot l'avenir esplendorós de la Ciutat, son una causa superior que imposa que se la resguardi d'atropellaments indoctes. I per a resguardar-la, fan la centinella de costat els seus estaments més voluntariosos.

Germans en Catalunya, germans en civilitat. Aquest és, avui, el timbre de la nostra Unió Sagrada. ¿I és immoral, així? Per a judicar-ho, el poble de Figueres pendrà aviat la paraula. Però els que no tenen dret a prendre-la per a llençar anatemes d'integrats doctrinals, son els que, dient-se republicans, no han necessitat de supremes causes superiors per a confabular-se immoralment amb tota la porqueria caciquista, traïnt trenta vegades la pròpia representació i cobrant al barato la traïdoria.

Solo los unitarios podrán ver con malos ojos que catalanistas y federales nos acerquemos, sólo ellos interesarán por llevarnos a la discordia.

FRANCISCO PI MARGALL.

De *El Nuevo Régimen*
24 Agost 1901.

Els vells de tota la vida

Diuen alguns enemics:

—Feu-ne cas d'aquets que un jorn es combaten pels ideals i un altre dia s'ajunten per a portar a terme la reforma de la ciutat.....

No volem parlar ara de la llur conseqüència i solzament encara que amb por, els hi demanarem:

—Pero que sou vosaltres?

I si volen esser sincers ens respondran:

—Som vells de tota la vida.

I es precisament així la força espiritual de la nostre coalició.

Ansiem rejuvenir l'esperit del poble, fent-li sentir la complexitat de la vida.

Avui en plena coalició, en plena lluita, quan prediquem l'unió dels colces per a impedir el pas de la malura, nosaltres afermem, avui mes que mai els nostres ideals republicans, federals i nacionalistes.

Nosaltres que volém esser joves eternament, vivim al ritme del temps i sense abdicacions ni vilipendis, sense renegar de les nostres glorioses tradicions anem a una coalició amb aquelles forces polítiques que dintre 'ls seus ideals volen col·laborar honoradament a la reforma magna que hem iniciat i bastit, ja en llurs fonaments.

I en aquesta nostra joventut serena anhelosa de que la ciutat esdevingui una cosa viva, trobem la fortitut de dir en plena coalició de que avui, demà i sempre en tot alló que afecti a l'essència del nostre republicanisme restarem com sempre inflexibles, perquè el nostre nacionalisme seria quelcom de fictici i postís en aquesta terra de Democràcia, si la Llibertat de Catalunya l'admetessin a costa de la llibertat dels Catalans.

La nostre coalició electoral—apart

la comú catalanitat de les forces coaligades—es filla d'un amor intens a la ciutat i d'una ansia intensa de veure promptament convertits en realitat els nostres somnis.

Ja'n portem prou de temps perdut; seria interessant conèixer les hores de sessió passades en petites baralles personals, el temps preciós perdut en insoportables lates oratories en les quals els capdills de les minories, caminen i tornen al mateix lloc com els burrus collats a la nòria, donant volts i mes volts sense poar ni una gota d'aigua que afavoreixi a la ciutat... I avui l'aigua va cara (segons diuen els nostres contraris) i cal aprofitar-la. Per així, per a no perdre'n esterilitat, per a aprofitar eficaçment tots els nostres esforços, volem prescindir dels pertorbadors.

Un partit que constantment ha suscitat, sense objectiu confesable, motius de discòrdia i que ha fet de l'obstrucció el seu ideal, no pot tenir la confiança dels ciutadans per dur a terme una obra com la de l'Emprèstit que exigeix la imposició del patriotisme a tot intent egoista i negatiu.

La ciutat sabrà fer bona tria: rebutjarà als vells de tota la vida i farà triomfar l'eterna joventut dels homes que volen viure al ritme del temps.

L'aliança defensiva que per a salvar a Figueres amb emprèstit, amb empedrats, amb aigües i amb escoles, han acordat les forces federals i les forces nacionalistes triomfarà, si a la Ciutat li queda instint de conservació. Es una qüestió de vida o de mort per a la ciutat el triomf esclatant dels nostres candidats.